

Abraham en de christenen.

Genesis 12,10-20:

10 Er was **honger** in het land.

Abram daalde af naar Mitsraim-Egypte

Om daar als vreemdeling te verblijven.

Want de **honger** in het land was zwaar.

11 En het geschiedde:

Toen hij gekomen was tot vlak bij Egypte

Dat hij sprak tot Sarai, zijn vrouw:

Ik weet toch dat jij een vrouw bent schitterend om te **zien**.

12 Het zal nog gebeuren

Dat de Egyptenaren jou **zien** en zeggen:

'Dat is zijn vrouw',

En mij vermoorden

En jou laten leven.

13 Maar als jij zegt dat je mijn zuster bent,

Zal het mij goed gaan

En blijf ik in leven door jou.

14 Toen Abram in Egypte aangekomen was

Zagen de Egyptenaren de vrouw-

Hoe schitterend mooi ze was.

15 Hovelingen van Farao die haar **gezien** hadden

Prezen haar aan

En de vrouw werd meegenomen naar het huis van Farao.

16 En het ging Abram goed door haar

Farao schonk hem schapen, runderen en ezels,

Slaven en slavinnen,

Ezelinnen en kamelen.

17 Maar JAHWH sloeg farao en zijn huis met grote plagen

Om Sarai, de vrouw van Abram.

18 Farao riep Abram en sprak:

Wat heb je met mij gedaan,

Waarom mij niet verteld dat zij je vrouw is,

19 waarom gezegd: "het is mijn zuster"?

Zodat ik haar tot vrouw genomen heb.

Hier is zij, je vrouw, neem haar en ga.

20 Farao gebod zijn mannen hen weg te sturen

Hem, zijn vrouw, en alles wat bij hen hoorde.;

(vertaling: Huub Oosterhuis)

Verleden week vertelde Kevin ons dat de geschiedenis van Abram volgens het joodse leesrooster een derde scheppingsverhaal is. Eerst de schepping van de aarde, dan de herschepping na de zondvloed en nu de wording van de geroepen mens.

God roept Abram: jij, jij, jij.

Nu moet snel de TAAL in werking treden. Want tot Gen 12 is er geen enkel gesprek tussen de mens en zijn medemens. De taal werd gehanteerd als door kinderen die namen geven, benoemen: "olifant, water, vlinder, vuur., been van mijn gebeente".

Voor het eerst richt een man, Abram, zich tot Sarai, een vrouw, en vraagt haar meteen de taal te verkrachten, te misbruiken, te liegen." Zeg tegen de Egyptenaren dat je mijn zuster bent, niet mijn vrouw". Het eerste gesprek in de Bijbel is een verdraaien van de waarheid voor het goede doel: "dan zullen ze me in leven laten". Want jij bent schitterend mooi en iedereen zal dat zien, de hovelingen, Farao zelf. Typisch voor de bijbel is dat de protagonisten nooit helden, supermannen worden zonder gebreken. We krijgen altijd de lichtzijde en de schaduwzijde, denk aan Jozef, aan David, aan Jacob... Abram de pantoffelheld, de lafaard, bereid zijn vrouw af te staan aan de anonieme farao om zijn hachje te redden.

Wij luisteraars, moeten proberen deze episode niet te beschouwen als een aflevering van Thuis of Family. Een morele of oordelende afwijzing is hier niet terzake. Dit verhaal, dat driemaal in korte tijd wordt herhaald, openbaart iets over menselijke seksuele relaties die aan de oorsprong staan van de beschaving. Beschaving betekent waar natuur cultuur wordt. Het bezit van grond wordt geregeld door afspraken, die uiteindelijk kadaster worden. Waar de seksuele drift door de taal getemperd wordt tot tederheid, poezie, creativiteit en een contract of huwelijksbelofte wordt. Waar het incestverbod het evenwicht tussen endogamie (te dicht) en exogamie (te verschillend) regelt.

Tussen Abram en Sarai, geboren uit dezelfde vader maar een verschillende moeder, halfzuster dus, dreigt een te grote nabijheid. De stamvader van het uitverkoren volk Israel, moet zich openstellen voor alle volkeren, hier in Egypte samengevat. De Lier moet voldoende openheid opbrengen om elke mens op te nemen. De ontknoping is bijzonder actueel. In de Oudheid was het niet ongebruikelijk de gastvrijheid te betalen met seks. 29 jongeren verdwenen in de laatste maanden tussen Syrie en Europa. Waar zijn ze gebleven? Wij worden namens God opgeroepen om de mogelijke seksindustrie aan te klagen en de gastvrijheid gratuiet aan te bieden. En wij zingen het lied van, Abram: "en geen dag mijn leven zeker."

Patrick Perquy
De Lier, 17 april 2016